

Arrest

nr. 263 103 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Nigeria en bent u afkomstig uit Imo State. U bent van Igbo afkomst en behoort tot de Biafra bevolkingsgroep. In 2014 behaalde u uw bachelor geologie aan de Anambra State University. Tussen 2015 en 2016 verbleef u voor uw verdere studie in Enugu State. Nadien keerde u terug naar uw ouderlijke woning in Owerri (Imo State) en werkte samen met uw broer, tot hij in 2017 bij een autoongeval om het leven kwam, in uw eigen onderneming in palmolie. In november 2017 besloot u deel te nemen aan manifestaties georganiseerd door de IPOB (Indigenous People of Biafra). U werd toen ook lid van de IPOB en kwam maandelijks samen met andere leden om de situatie van Biafra en manifestaties te bespreken.

U besloot u aan te sluiten bij de IPOB, de organisatie waarbij uw overleden broer reeds lid was geweest, omdat u wilde opkomen voor rechtvaardigheid, daar u zich als Biafraan gemarginaliseerd voelde en het gevoel had dat u onrecht werd aangedaan door de Nigeriaanse staat. Tussen 2017 en 2018 ging u naar een zestal protesten die werden gehouden op de hoofdstraten in Owerri, waar u teksten en liederen scandeerde om de toestand van de Biafranen aan te klagen. Tijdens een protest in februari 2018 op de Wetheral road in Owerri werden de aanwezige demonstranten aangevallen door de politie. Toen u schoten hoorde rende u weg om u in veiligheid te brengen. U schuilde een tijd in een winkel, waarna u naar de bushalte ging om naar huis terug te keren. In april 2018 was u voor uw werk aanwezig op een palmpiantage in Ohaji. U kwam er koeienherders van Fulani afkomst tegen en wilde hen duidelijk maken dat ze er niet mochten komen. Omdat u elkaars taal niet machtig was begrepen ze u niet en trok één van de herders een wapen waarop u vluchtte. U deed geen aangifte van het voorval omdat u geen vertrouwen had in de autoriteiten. De protesten tussen april 2018 en augustus 2018 voor de bevrijding van Biafra waaraan u deelnam, werden ook door de politie uiteen geslagen. U kon telkens ontsnappen. Omdat u de hele situatie gevaarlijk vond daar er tijdens de protesten deelnemers werden opgepakt en u geen arrestatie wilde riskeren besloot u Nigeria te verlaten. U betaalde een som geld aan uw vriend E. C. om voor u een uitreis uit uw land te regelen. Hij regelde voor u een zakenvisum voor Servië. Op 8 oktober 2018 nam u vanuit de luchthaven in Abuja een vlucht naar Turkije. Vanuit Turkije vervolgde u uw reis naar Servië waar u op 9 oktober 2018 aankwam. Rond 18 of 19 oktober 2018 stapte u vanuit Servië te voet naar Bosnië. Tijdens uw tocht tussen Slovenië en Kroatië verloor u uw paspoort. Uiteindelijk kwam u in de tweede week van februari 2019 aan in Italië. U vroeg via Caritas hoe u een verzoek om internationale bescherming kon indienen, gaf uw vingerafdrukken bij de politie, maar werd niet uitgenodigd om uw asielrelaas te komen doen. Gedurende een tijd sliep u op straat en besloot Italië te verlaten. U reisde naar België waar u op 6 mei 2019 aankwam. Op 9 mei 2019 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. In augustus 2020 nam u contact met de Belgische afdeling van de IPOB. Telkens er activiteiten worden gehouden neemt u eraan deel. Zo ging u in oktober 2020 voor de gebouwen van de Europese Unie in Brussel betogen om aan dacht te vragen voor de Biafra zaak. Ook neemt u elke tweede zaterdag van de maand online –wegens corona- deel aan bijeenkomsten van IPOB. Onder de naam Prince C. zet u op facebook berichten over de situatie van Biafra en tegen de Nigeriaanse overheid. U vreest dat de Nigeriaanse overheid op deze manier achter uw activiteiten in België zou komen.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: een (slecht leesbare) kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort (d.d. 30/04/2015, geldig tot 29 april 2020); een attest van uw medisch onderzoek (gastroscopie) in België (d.d. 15/10/2019); een schema voor het nemen van uw medicatie opgesteld door een verpleegster in uw opvangcentrum in Bovigny (d.d. 22/05/2019); een attest van de medische dienst van uw opvangcentrum in Bovigny waarin op uw vraag uw gezondheidstoestand wordt omschreven (d.d. 24/06/2019); een kleurenfotoprint waarop u samen met andere mensen te zien bent op een bijeenkomst, 4 kleurenprints van bewijs van betaling aan de IPOB (Indigenous People of Biafra); twee fotoprints waarop u te zien bent tijdens een manifestatie van de IPOB België en een rapport, opgesteld door de IPOB Europa, over de situatie van Biafra, vergezeld van foto's van incidenten. Op 28 december 2020 stuurde u uw raadvrouw, mr. Justine Braun, een attest van uw psychologe, Catherine De Geynst, waarin ze een uiteenzetting geeft van uw sessies bij haar en een diagnose van Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS) stelt (d.d. 15/12/2020). Op 17 februari 2021 stuurde u via een medewerkster van uw advocaat mr. Andrien, opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde afkomstig te zijn uit Owerri in Imo State waar u na uw studies in andere delen van uw land in terugkeerde (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities” CGVS, p.9,11). U verklaart omwille van uw toebehoren tot de organisatie IPOB en uw deelname aan manifestaties die door deze groep waren georganiseerd in Owerri het risico te lopen op vervolging door de Nigeriaanse overheid (notities CGVS, pp.16-20, p.22,23, pp.27-30).

U stelt immers dat de Nigeriaanse overheid de Biafra bevolking, waartoe u behoort, marginaliseert en onrecht aandoet (notities CGVS, p.21). Daar u zich sinds augustus 2020 aansloot bij de IPOB afdeling in België en voor deze organisatie maandelijks deelneemt aan groepsgesprekken via zoom-app over de situatie van Biafra, u via uw facebookaccount op naam van "Prince C." berichten post over de situatie van Biafra en u in november 2020 ging manifesteren voor de gebouwen van de Europese Unie in Brussel, vreest u dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten voor Biafra in België (notities CGVS, p.42,43).

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast een eenmalig incident waarbij u stelt in april 2018 achterna te zijn gezeten door gewapende Fulani-herders in het bos waar u palmbomen ging inspecteren daar ze uw eis daar te vertrekken niet hadden begrepen door een taalbarrière, geeft u verder duidelijk aan dat u nooit problemen kende met medeburgers (notities CGVS, p.17,44). Opmerkelijk is overigens dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nooit gewag maakte van dit persoonlijk incident en enkel in algemene bewoordingen verwees naar Fulani die burgers mishandelen, vermoorden en gronden vernielen, stellende dat u ook daarom uw land verliet (zie vragenlijst CGVS d.d. 03/03/2020, vraag 5 en vraag 7). Hoe dan ook heeft u geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u –in geval van problemen met burgers- geen beroep zou kunnen doen bij de aanwezige autoriteiten. Uw uitleg, geen aangifte van het voorval te hebben gedaan omdat u van mening was dat de overheid met de Fulani is en tegen Biafra (notities CGVS, p.44), is geen uitleg voor uw nalaten. U verklaarde immers uitdrukkelijk zelf geen problemen met de autoriteiten te hebben gekend (notities CGVS, p.17).

Aangaande uw opmerking dat Biafranen "politiek gemarginaliseerd" worden in Nigeria (notities CGVS, p.21), werd u gevraagd hoe u zich persoonlijk als Biafraan onrecht voelde aangedaan. U gaf hierop een algemene uitleg over de werking van de Nigeriaanse overheid die niet gunstig is voor om het even wie, vooral Biafranen en dat Biafranen dan onafhankelijkheid en ontwikkeling van hun land willen zien (notities CGVS, p.22). Daar u het bij deze algemene bewoordingen hield werd u gevraagd hoe u in uw geval dit onrecht persoonlijk ervaarde. U antwoordde daarop: "Ik voelde wat anderen als onrecht was aangedaan. Ik zelf... toen ik de school eindigde, ik zou moeten werken maar ik wilde niet werken, ik was geïnteresseerd in business. Er is geen sociale voorziening" en legde uit dat mensen vaak geen water en elektriciteit hebben (notities CGVS, p.22). Even verder verduidelijkte u dat uw familie in Owerri alsnog elektriciteit en water had maar dat deze niet werd gegeven door de overheid. U legde bijkomend uit dat het feit dat er voor elektriciteit en water niet enkel in de regio waar Biafra wonen diende betaald te worden maar dat ook in andere delen van Nigeria de mensen dienden te betalen voor deze voorzieningen (notities CGVS, p.22). Daar uit uw verklaringen blijkt dat u behalve uw school afmaken ook aan de universiteit heeft gestudeerd, na het behalen van uw Bachelor diploma nog een bijkomende studie heeft kunnen volgen (notities CGVS, p.9,10,11) en u bovendien een eigen onderneming runde (notities CGVS, p.9,12), werd u opnieuw gevraagd hoe u de marginalisering of het onrecht dan persoonlijk had ervaren. U stelde daarop: "Als Biafra ... persoonlijk, wat ik uitleg, het is niet als individu dat we dat ervaren, het is als groep, dat we dat ervaren, Biafra zijn". Uit uw verklaringen aangaande de door u opgeworpen marginalisering, kan dan ook niet worden opgemaakt dat u in uw land, Biafra zijnde, het slachtoffer was van ernstige discriminatie of dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen van dien aard zijn om te vermoeden dat u zich kan beroepen op internationale bescherming.

Voorts rijzen er ernstige vragen bij uw voorgehouden politieke activisme voor Biafra in Nigeria. U vertelde in Nigeria lid te zijn geworden van de IPOB, legde van uw financiële bijdragen aan de organisatie IPOB dan wel vier kleurenkopieën van een ontvangstbewijs (d.d. mei 2017, oktober 2017, januari 2018 en mei 2018), doch kunnen dergelijke documenten, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken daar kopieën makkelijk kunnen worden aangepast of vervalst, niet los gezien worden van het persoonlijk relaas. Gevraagd of u in uw land in het bezit was van een lidkaart van de IPOB antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.36). Gevraagd of de IPOB lidkaarten heeft antwoordde u: "Ja maar niet iedereen heeft dat". Wanneer werd gepolst waarom dit zo was antwoordde u plotsklaps wel een lidkaart mee te hebben gehad, maar deze verloren te hebben en geen kopie in uw mails te hebben gevonden (notities CGVS, p.36). In tegenstelling tot uw aanvankelijke verklaring niet over een lidkaart te hebben beschikt gaf u zelfs ineens aan in 2017 een lidkaart te hebben ontvangen (notities CGVS, p.37). Waarom u aanvankelijk ontkennend antwoordde op de vraag of u een lidkaart had, is dan ook een vraagteken en doet vermoeden dat u uw verklaringen ter plaatse aanpast naar gelang het u beter zou uitkomen. Hoe dan ook, wat u persoonlijk betreft dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen inzake uw Biafra-activisme helemaal niet overtuigen.

Ten eerste valt het op dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS vraagt om uw verklaringen over uw activisme in Nigeria gelinkt aan de IPOB, zoals afgelegd bij de DVZ te verbeteren, daar u stelt er niet correct te zijn verstaan (notities CGVS, p.3,4). Waar u bij de DVZ nochtans duidelijk verklaarde sinds 2017 actief te zijn geweest voor de IPOB (zie vragenlijst CGVS d.d. 03/03/2020, vraag 3), merkt u op het CGVS over uw verklaringen bij de DVZ het volgende op: "er staat dat ik lid was van 2017 maar ik legde uit dat ik bij de organisatie ging vanaf de oprichting maar de "full activities" van me voor deze organisatie waren in 2017 begonnen" (notities CGVS, p.4). Op de vraag van uw Protection Officer van wanneer u dan wel lid werd van de IPOB, gaf u aan: "Toen ze opgericht werden maar volledig actief pas vanaf 2017... van toen ze zijn opgericht ... ze zijn in 2012 opgericht" (notities CGVS, p.33). Dat u vanaf 2012 bij de oprichting van de IPOB er lid van zou zijn geweest is echter incoherent aan uw uitslating, tijdens uw studies –u behaalde uw Bachelor in 2014 en volgde een "one year programme" in 2016 (notities CGVS, p.9,10,34)- helemaal niet bezig te zijn geweest met organisaties of verenigingen (notities CGVS, p.33). Wanneer u dan opnieuw werd gevraagd wanneer u (zelf) bij de IPOB ging, maakte u de bemerking: "Ik was actief bij ze, ben gegaan in 2017, dus dan pas lidgeld betaald" (notities CGVS, p.34). Gelet uw eerdere opmerking bij de DVZ niet goed te zijn begrepen, stellende dat u ook vóór 2017 actief was bij de IPOB en langs de andere kant uw verklaring vóór 2017 niet bezig te zijn geweest met verenigingen of organisaties, werd gepolst wat u dan bedoelde vanaf de oprichting in 2012 bij de IPOB te zijn gegaan. Uw uitleg "ik bedoel ik vond het OK wat ze deden, maar ik was nog niet bij ze gegaan, pas in 2017, toen ik al klaar was met studie en financieel mogelijk was ging ik bij ze" (notities CGVS, p.34), staat dan ook haaks op uw verwijt, bij de DVZ niet goed te zijn begrepen en doet vermoeden dat u zich post factum een gewichtiger profiel probeert aan te meten. Wat er ook van zij, gepeild naar uw kennis over de politieke scène van de Biafra, valt op dat u behalve de IPOB en MASSOB, niet weet of er nog andere organisaties/ verenigingen/partijen zijn die opkomen voor de rechten van Biafra (notities CGVS, p.38). Nochtans blijkt uit informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier dat er behalve de door u twee genoemde organisaties nog andere bewegingen voor Biafra bestaan. Dat u, die stelt jarenlang de zaak van Biafra het hart toe te dragen en bewust ervoor te hebben gekozen lid te worden van een politieke organisatie (notities CGVS, p.36), geen andere organisaties kent dan IPOB en MASSOB is dan ook bijzonder pover te noemen en zet vraagtekens bij uw drijfveer voor uw politiek engagement. Gevraagd waarom u dan juist voor de IPOB koos gaf u in algemene bewoording het volgende op: "Omdat ik ze zag als een echte organisatie die opkwam voor de echte zaak, onze Biafra taal is onderdrukt, onze vrouwen als ze naar hun gronden gaan worden ze door Fulani verkracht, Fulani hebben wapens, die wapens hebben ze van NIG overheid" (notities CGVS, p.36). Verder dan wat algemene informatie over IPOB geven, zoals het jaar van oprichting, de naam van de stichter en het doel van de organisatie, met name het opkomen voor de rechten en vrijheden van Biafra (notities CGVS, p.34), blijkt uw kennis over de IPOB niet te gaan. Gevraagd of Biafra vóór 2012 een vertegenwoordiging had, vroeg u "Op welk niveau bedoelt u? de IPOB was voor vrijheid van Biafra" (notities CGVS, p.35). Opnieuw werd u gevraagd of er vóór de oprichting van de IPOB in 2012, organisaties, verenigingen of partijen waren die opkwamen, die Biafra vertegenwoordigden. U noemde daarop MASSOB en stelde dat die niet serieus waren. Wanneer u werd gevraagd wat MASSOB dan juist was, antwoordde u met "Movement for actualization state of Biafra" in plaats van "Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra". De correcte benaming liet u vervolgens nasturen in uw opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud (zie mail raadvrouw mr. Grégoire d.d. 17/02/2021 "opmerkingen nota's persoonlijk onderhoud" p.35). In een poging alsnog te achterhalen wat u nog allemaal wist over MASSOB, kwam u niet verder dan te stellen: "Ik ken er niets van want ik was geen lid" (notities CGVS, p.36). De totale afwezigheid van enige kennis in één van de voortrekkers voor de rechten van Biafranen –al zou u zelf geen lid zijn geweest- is opvallend, rekening houdend met uw stelling u actief te hebben willen inzetten voor de Biafra. Deze vaststelling schemert overigens ook door in uw antwoord, wanneer u werd gevraagd of er een link is tussen IPOB en MASSOB. Behalve stellen "We zagen ze niet, wij Biafra mensen zagen massob niet serieus" om vervolgens aan te geven dat u niet weet of er een band was tussen MASSOB en IPOB (notities CGVS, p.36), is frappant te noemen. Van een persoon die bewust ervoor kiest om lid te worden van de IPOB, stellende dat hij zich hiertoe geroepen voelde omdat hij wilde opkomen voor de Biafra zaak (notities CGVS, p.36), die beweert te hebben deelgenomen talrijke meetings van de organisatie, kan nochtans worden verwacht dat deze op de hoogte zou zijn dat er wel degelijk een band is tussen beide organisaties en kunnen weten dat de IPOB is ontstaan nadat MASSOB als organisatie in verschillende facties uiteenviel, waarbij in 2010 de Biafra Zionist Movement of Biafra Zionist Front en in 2012 de IPOB eruit voortkwamen. De informatie waarop het CGVS zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd. Wanneer u werd gevraagd om te vertellen over de omstandigheden waarin de IPOB ontstond, verwees u echter enkel zeer algemeen: "De oprichting was omwille het onrecht van Biafra, ze wilden hun vrijheid vrijwaren, de vrijheid van mensen van Biafra" (notities CGVS, p.34), zonder verder in detail te treden.

Zonder meteen te betwisten dat u in Nigeria ooit een manifestatie bijwoonde waarbij aanhangers van de IPOB aanwezig waren – u legde ter staving van uw deelname een kleurenprint van uw aanwezigheid op een dergelijke bijeenkomst neer stellende dat de foto in februari 2018 op Wetheral road werd genomen (notities CGVS, p.31)- dient te worden vastgesteld dat u bijzonder weinig details kan geven over de actie van februari 2018. U gaf dan wel aan dat de manifestatie brutaal uiteen werd geslagen en dat u was gaan lopen (notities CGVS, p.19,20,23,24), doch wanneer u werd gevraagd hoeveel manifestanten er ongeveer aanwezig waren, om een beeld te vormen van de omvang van de actie, gaf u aan dit zelfs niet bij benadering te weten (CGVS, p.23,24). Dat u net bij deze actie geen enkel idee heeft van de omvang, terwijl deze door de IPOB werd georganiseerd, is merkwaardig. U verklaarde immers dat u na deze deelname en de daarmee samenhangende incidenten, uw vriend die er ook aanwezig was had gesproken en u naar meetings van IPOB was geweest (notities CGVS, p.27). Gevraagd wat er dan op deze meetings werd verteld over de betreffende protestactie en de tussenkomst van de veiligheidsdiensten, stelde u een wedervraag “Hoe?” (notities CGVS, p.27). U werd daarop opnieuw uitgenodigd om te vertellen wat er tijdens de meetings van de IPOB, over de actie van februari 2018 werd verteld. U antwoordde enkel naast de kwestie met: “Na deze aanval, tijdens de vergadering/bijeenkomst, wil u weten wat er gebeurd was, het was een verrassing die aanval, we beslisten dat we samen terug zouden voor Biafra opkomen”. Gevraagd of er op deze meeting dan geen details werden besproken over het incident zelf gaf u aan dat dit niet het geval was, stellende “het was duidelijk dat de overheid dat had bevolen”. Dat er op een bijeenkomst van de IPOB nooit zou zijn gesproken over de omvang van de manifestatie en het gewelddadige verloop, tijdens het treffen tussen de veiligheidsdiensten en de deelnemers is echter niet aannemelijk en doet vermoeden dat u niet betrokken was bij deze door u omschreven gebeurtenissen. Verder valt het op dat u bij een vraag naar meer doorleefde details van uw aanwezigheid op de zestal protestacties waaraan u stelt deelgenomen, zoals de omvang en uw waarnemingen, te hebben het louter houdt bij herhalende en algemene bewoordingen –zoals straatnamen (notities CGVS, p.18), de maand, het jaartal, het uur (notities CGVS, p.20,22,28,29,30) en verder enkel stelt door de chaos en de stress die er op sommige manifestaties volgde u de zaken niet meer helder te herinneren (notities CGVS, p.26). Hoe dan ook, u verklaarde tijdens geen enkele deelname aan een actie persoonlijk concrete problemen te hebben ondervonden (notities CGVS, p.45), daar u wanneer geweld uitbrak, steeds bent kunnen weglopen (notities CGVS, p.17,20). Verder geeft u aan in Nigeria nooit enige functie te hebben vervuld voor de IPOB, noch ooit publiekelijk uit hun naam te hebben gesproken (notities CGVS, p.38). U verklaart voorts uitdrukkelijk in Nigeria nooit persoonlijke problemen te hebben gekend met uw autoriteiten (notities CGVS, p.17). Het feit dat u uw land zonder problemen op legale wijze heeft kunnen verlaten via de Abuja internationale luchthaven, met uw eigen paspoort voorzien van een zakenvisum voor Servië (notities CGVS, p.14) onderstreept dan ook bijkomend de vaststelling dat u niet in het vizier liep van de Nigeriaanse autoriteiten noch dat u er een gezocht persoon zou zijn geweest.

Voor wat betreft uw politiek engagement voor de IPOB in België, stelde u met deze organisatie kennis te hebben gemaakt via facebook (notities CGVS, p.42). Gevraagd of u zich nog had geïnformeerd of er in België andere organisaties zijn die opkomen voor de belangen van Biafra, gaf u aan dit niet te hebben gedaan, stellende dat u de IPOB kende (notities CGVS, p.43). Hoewel u stelt in België lid te zijn geworden van de IPOB (notities CGVS, p.42), legt u hiervan geen enkel begin van bewijs neer. De door u neergelegde bundel “evidence and facts, a report by the IPOB Europa” verwijst op geen enkele manier naar uw persoonlijke lidmaatschap bij de IPOB. U verklaart zelf geen lidkaart te hebben en weet zelfs niet of de organisatie lidkaarten geeft (notities CGVS, p.42). U legt verder uit dat uw activiteiten hier bestaan uit het deelnemen aan hun maandelijks telefonische meetings sinds augustus 2020 en aan een manifestatie om de situatie van Biafra aan te kaarten in november 2020 (notities CGVS, p.12,13,42,43). U legde van uw deelname aan de manifestatie in Brussel voor de gebouwen van de Europese instellingen een kleurenprint neer. Uit uw verklaringen blijkt dat uw activiteiten tijdens de manifestatie in groep er louter uit bestaan door met de vlag zwaaien en liederen te zingen terwijl de voorzitter de aanwezigen toespreekt (notities CGVS, p.43). Op geen enkel moment houdt u publieke toespraken in de media, noch over Biafra, noch over de IPOB (notities CGVS, p.43). Daar u stelt zich op facebook uit te laten over de Nigeriaanse overheid en te praten over Biafra (notities CGVS, p.45), vreest u hierdoor in het oog te zijn gelopen van de Nigeriaanse autoriteiten, die berichten op facebook laten controleren (notities CGVS, p.45). Van uw politiek getinte activiteiten op facebook legde u echter geen enkel begin van bewijs neer, noch maakte u hiervan iets over na uw persoonlijk onderhoud, zoals u nochtans had beloofd (notities CGVS, p.45,46).

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging echter van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden

van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/ dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn. Uit bovenstaande blijkt uit alle bovenstaande vaststellingen dat u uw activisme in Nigeria niet overtuigend is. Bovendien staat het vast dat u bij het verlaten van uw land geen concrete problemen kende met uw autoriteiten, noch in het vizier liep van uw overheid. Het is evenwel mogelijk dat de Nigeriaanse overheid op de hoogte is van de acties van asielzoekers in Europa, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Nigeriaanse overheid u als een gevaar zouden beschouwen voor de Nigeriaanse regering of voor de stabiliteit van het land. Wat betreft uw activiteiten op facebook, legde u zoals reeds opgemerkt geen enkel begin van bewijs hiervan neer. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw facebookaccount zelfs niet op uw eigen naam staat en dat u enkel deelneemt onder de naam "Prince C." (notities CGVS, p.45). Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt dan ook dat het erg onwaarschijnlijk is dat u als gewone deelnemer van één publieke manifestatie voor de gebouwen van de Europese instellingen in Brussel om het publiek alert te maken voor de zaak van Biafra bij een eventuele terugkeer naar Nigeria zou worden vervolgd door de Nigeriaanse autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Imo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Imo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Imo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van de eerste bladzijde van uw Nigeriaans paspoort bevat enkel uw identiteitsgegevens, die door mij niet worden betwist. De door uw raadvrouw op 17 februari 2021 opgestuurde kopie met uw opmerkingen aangaande uw persoonlijke onderhoud betreft wat bijkomende preciseringen van de gedane verklaringen en een verbetering in de schrijfwijze van namen en termen. Deze doen echter geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De twee fotoprints met afbeeldingen van mishandelingen/liken, waarvan u stelt deze per mail te hebben ontvangen (notities CGVS, p.12,13), hebben op u persoonlijk geen enkele betrekking. Wat betreft de medische attesten van een onderzoek voor uw maagklachten waarmee u sinds uw komst naar België kampt (notities CGVS, p.16), dient te worden opgemerkt dat medische problemen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft het door u opgestuurde verslag van uw consultaties tussen 8 juni 2020 tot september 2020 (d.d. 15/12/2020), dient te worden bemerkt dat documenten in het kader van een asielprocedure dienen gepaard te gaan met coherente verklaringen, wat bij u geenszins het geval bleek. Hoe dan ook bevat het rapport enkel de bevindingen van uw therapeut die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen. Treffend is overigens vast te stellen dat uw therapeut, Catherine De Geynst, optekent dat u extreem geweld heeft ondergaan. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u persoonlijk het slachtoffer bent geweest van

geweld op uw persoon. Uw psychologische toestand kan dan ook bezwaarlijk verbonden zijn aan de motieven van uw verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Verzoeker maakt enkele voorafgaande opmerkingen:

“Ten eerste wil verzoeker benadrukken dat de bestreden beslissing niet goed is gemotiveerd. In een arrest nr. 240.171 van 27 augustus 2020 heeft Uw Raad de beslissing van het CGVS op deze grond nietig verklaard: [...]

Dezelfde redenering geldt in het onderhavige geval. De motivering van de bestreden beslissing is bijna een monolithisch blok, zonder één enkele alinea. Verder bestaat de motivering van de bestreden beslissing uit een samenraapsel van samenvattingen van feiten, verklaringen van verzoeker en subjectieve en/of onduidelijke beoordelingen. Om die reden moet de bestreden beslissing ten minst nietig worden verklaard.

Ten tweede hadden Meneer E. en de protection officer moeite om elkaar te verstaan tijdens het persoonlijk onderhoud. Dit is zeker de reden waarom het verslag van het persoonlijk onderhoud op bepaalde punten niet echt een transcriptie is van de verklaringen van Meneer E. (“VZ begint algemeen info te geven over manifestaties” - CGVS, p. 28; “VZ herhaalt 3 keer dat hij op straat was toen aanval plaatvond” - CGVS, p. 29).

[...]

Aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud heeft Meneer E. verklaard dat hij niet volledig had begrepen wat hem was gevraagd. Daarom moest hij herhaaldelijk de Protection Officer vragen zijn vragen te herformuleren. De begripsproblemen leggen ook uit waarom Meneer E. soms niet op de eigenlijke vraag antwoordde. De interpretatie van het CGVS is over het algemeen abusief, gelet op de begripsproblemen tussen de Protection Officer en Meneer E. (die niet hetzelfde accent heeft en vrij snel in het Engels spreekt).

Ten derde heeft het CGVS bij de analyse van de verklaringen van Meneer E. niet op geldige wijze rekening gehouden met zijn psychologische toestand.

[...]

De door verzoeker ingediende psychologisch attest is dus een belangrijk document die niet systematisch door het CGVS kan worden verwerpen. Het CGVS kan niet systematisch oordelen dat een psychologisch attest geen echte bewijswaarde heeft.”

Aangaande de vluchtelingenstatus stelt het verzoekschrift het volgende:

“• Aangaande het incident van april 2018 en de vrees voor de Fulani

In april 2018 was Meneer E. voor zijn werk aanwezig op een palmplantage in Ohaji. Hij kwam er koeienherders van Fulani afkomst tegen en wilde hen duidelijk maken dat ze er niet mochten komen. Omdat hij eikaars taal niet machtig was begrepen ze hem niet en trok één van de herders een wapen waarop Meneer E. vluchtte.

Ten eerste merkt het CGVS op dat afgezien van dit incident in april 2018, heeft Meneer E. nooit problemen met medeburgers gekend. Volgens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet: “[...]”. Het CGVS trekt het incident van april 2018 niet formeel in twijfel. Overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet rust de bewijslast derhalve op het CGVS om aan te tonen dat dit soort incidenten zich niet meer zal voordoen - hetgeen het niet heeft gedaan.

Ten tweede verwijt het CGVS verzoeker dat hij tijdens zijn interview bij de DVZ niet over dit incident heeft gesproken. In dit verband heeft Uw Raad al beoordeeld dat: [...]

Bovendien in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, waren verzoekers verklaringen over het incident van april 2018 gedetailleerd en samenhangend. Verzoeker had geen beter antwoord kunnen geven op de vrij algemene vragen die het CGVS zelf tijdens het persoonlijk onderhoud had gesteld.

Ten derde Het CGVS is van mening dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij geen bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten kan krijgen in geval van problemen, temeer daar hij "verklaarde immers uitdrukkelijk zelf geen problemen met de autoriteiten te hebben gekend" (bestreden beslissing, p. 2).

Eenzijds houdt het CGVS geen rekening met het feit dat verzoeker zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming uitdrukkelijk heeft beroepen op een vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten. Hij beriep zich met name op verschillende ernstige problemen die zich tijdens demonstraties hebben voorgedaan. Meneer E. is van Igbo afkomst en behoort tot de Biafra bevolkingsgroep. Daarom zal hij vervolgd worden als hij terugkeert naar Nigeria (voy. Infra).

Anderzijds bevestigt de beschikbare documentatie dat de bescherming van de Nigerese autoriteiten niet doeltreffend is: [...]

Gelet op al deze factoren kan het CGVS niet op geldige wijze concluderen dat verzoeker daadwerkelijk bescherming kon/kan zoeken bij de Nigeriaanse autoriteiten. In dezelfde zin, volgens Uw Raad: [...]

• Aangaande het politieke activisme voor Biafra van Meneer E. in Nigeria

Het CGVS trekt het politieke activisme voor Biafra van verzoeker in Nigeria om verschillende redenen in twijfel.

Ten eerste, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, heeft Meneer E. gedetailleerde verklaringen afgelegd over Biafra: [...]

Aangezien Meneer E. geen lid was van MASSOB, is het normaal dat hij daarover niet zoveel informatie kan geven als over Biafra (waarvan hij wel lid is).

Met betrekking tot zijn politieke activiteiten heeft verzoeker uitgelegd hoe hij officieel lid van de IPOB was geworden (CGVS, p. 37). Hij legde ook uit aan hoeveel demonstraties hij had deelgenomen (CGVS, p. 18). Voor elke demonstratie legde hij onder meer uit hoe ze werd gehouden, waar ze werd gehouden en de datum en het tijdstip van de demonstratie: [...]

Meneer E. legde ook uit dat er eens per maand (vaak op zondag) vergaderingen werden georganiseerd door de voorzitter (Osita Ibe, een man die in Owerri woont) (SMC, blz. 31-32). De vergaderingen werden om veiligheidsredenen niet altijd op dezelfde plaats gehouden. De vergaderingen kunnen bijvoorbeeld worden gehouden in een schoolgebouw of bij een lid thuis. De leden werden op de hoogte gebracht van de vergaderingen via een soort forum op whatsapp. De groep waarmee Meneer E. vergaderde was steeds dezelfde: eenheid 1 Owerri (CGVS, p. 32).

Gelet op alle door verzoeker verstrekte informatie ondanks zijn psychische problemen, kan het CGVS niet op geldige wijze concluderen dat "wat u persoonlijk betreft dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen inzake uw Biafra-activisme helemaal niet overtuigen" (bestreden beslissing, p. 2). Het CGVS heeft verzoekers verklaringen gedeeltelijk en subjectief gelezen en geen rekening gehouden met zijn psychologisch profiel.

Uit de bestreden beslissing blijkt ook dat "Wanneer u werd gevraagd wat MASSOB dan juist was, antwoordde u met "Movement for actualization state of Biafra" in plaats van "Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra"" (bestreden beslissing, p. 3). Ook hier is de interpretatie van het CGVS abusief, gelet op het psychologische profiel van verzoeker en op de moeite die de Protection Officer had om hem tijdens het persoonlijk onderhoud te begrijpen. Pas na herlezing van het verslag van zijn persoonlijk onderhoud merkte Meneer E. dat de Protection Officer hem niet had begrepen (aangezien hij deze vergissing heeft gecorrigeerd door opmerkingen te maken over de notities van zijn persoonlijk onderhoud).

De door het CGVS aangevoerde argumenten zijn overbodig en maken het niet mogelijk het politiek activisme van Meneer E. in twijfel te trekken.

Ten tweede verwijt het CGVS verzoeker dat hij heeft gezegd dat hij sinds de oprichting in 2012 lid was van de IPOB, en vervolgens dat hij sinds 2017 lid was. Daarbij heeft het CGVS geen rekening gehouden met de uitleg die hij op dit punt heeft gegeven. Meneer E. is een sympathisant van de IPOB sinds zijn oprichting in 2012. Het is echter pas sinds 2017 dat hij een actief lid van IPOB werd: [...]

In dit verband wenste Meneer E. aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud rechtstreeks opheldering te verschaffen: [...]

Ten derde uit de bestreden beslissing blijkt dat: "U vertelde in Nigeria lid te zijn geworden van de IPOB, legde van uw financiële bijdragen aan de organisatie IPOB dan wel vier kleurenkopieën van een ontvangstbewijs (...), doch kunnen dergelijke documenten, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken daar kopieën makkelijk kunnen worden aangepast of vervalst (...)" (bestreden beslissing, p. 2).

Op dit punt heeft Uw Raad geoordeeld dat: [...]

Wat voorts het bezit van een lidmaatschapsbewijs van de IPOB betreft, is de interpretatie van het CGVS hier ook abusief. Uit het verslag van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de Protection Officer en Meneer E. elkaar niet altijd verstonden. Meneer E. heeft een bijzonder Engels accent en spreekt vrij snel. Hij zei ook dat hij de Protection Officer niet altijd 100% begreep, maar dat hij het beter begreep wanneer de Protection Officer zijn vragen herformuleerde. Daarom zei hij pas later dat hij een lidkaart van de IPOB had gehad, maar die verloren was. Hij begreep de vraag die hem rechtstreeks werd gesteld niet helemaal.

- Aangaande de vrees van verzoeker als Biafraan en aangaande de marginalisering van de Biafranen in het algemeen

Ten eerste beweert het CGVS dat Meneer E. in zijn land, Biafra zijnde, het slachtoffer niet was van ernstige discriminatie of dat hij individuele situatie en persoonlijke ervaringen van dien aard zijn om te vermoeden dat hij zich kan beroepen op internationale bescherming.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde Meneer E. dat hij tijdens verschillende demonstraties ernstige problemen had ondervonden met de Nigeriaanse autoriteiten. Indien hij niet de mogelijkheid had gehad om te ontsnappen, zou hij willekeurig zijn gearresteerd. In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, zijn de verklaringen van verzoeker op dit punt voldoende consistent: [...]

Het CGVS kan verzoeker niet terecht verwijten dat hij zagezegd weinig informatie heeft verstrekt over het incident van februari 2018. De door het CGVS gestelde vragen waren niet geschikt (bvb. op welk moment van protestactie was deze foto genomen, wie nam de foto...). Enerzijds lijdt verzoeker aan psychische problemen en had het CGVS bij de analyse van zijn verklaringen met deze problemen rekening moeten worden gehouden. Anderzijds was het incident in kwestie meer dan drie jaar oud. Het is dan ook normaal dat verzoeker niet precies kan zeggen hoeveel mensen op de demonstratie aanwezig waren. Alles gebeurde in een haast. De stress en de ouderdom van de feiten hebben hun geheugen van Meneer E. veranderd. Ook op dit punt is de interpretatie van het CGVS dus abusief en subjectief. Hetzelfde geldt voor de andere demonstraties.

Ten tweede tonen verschillende objectieve en betrouwbare bronnen aan dat gewone supporters van de Biafra beweging slachtoffers zijn van mishandeling en willekeurige arrestaties: [...]

De documentatie in het administratief dossier bevestigt ook de verklaringen van verzoeker : [...]

Indien hij naar Nigeria terugkeert, zal Meneer E. gearresteerd worden wegens zijn banden met de IPOB.

De detentieomstandigheden in Nigeria zijn echter onmenselijk en vernederend: [...]

Ten derde verwijt het CGVS Meneer E. dat hij het land legaal heeft kunnen verlaten met een Servisch visum. Meneer E. vroeg zijn paspoort aan in 2015, toen hij nog niet echt actief was in de IPOB. Het feit dat de Servische autoriteiten hem een visum hebben verleend, is niet relevant.

- Aangaande de politieke activisme van Meneer E. in België

Het CGVS trekt het politiek activisme van Meneer E. in België in twijfel.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud legde hij duidelijk uit dat de voorzitter van IPOB in België Kingsly Nwankwo is. Meneer E. is lid van de eenheid Antwerpen. De lokale voorzitter van deze eenheid is Malake Egemesi. Meneer E. heeft deelgenomen aan een demonstratie in Brussel voor de EU in oktober 2020. Om de andere zaterdag zijn er vergaderingen via Zoom (CGVS, p. 42-44).

Ter ondersteuning van het onderhavige beroep legt Meneer E. verschillende documenten over om zijn betrokkenheid bij de IPOB in België aan te tonen (stukken 3-6). Bovendien plaatst Meneer E. politiek gemotiveerde berichten op zijn (publieke) Facebook-account onder de naam "Prince C." - wat is een afkorting van zijn "native name" (CGVS, p. 38). Op deze Facebook-account staan er veel foto's van Meneer E.. De vrienden van Meneer E. praten ook over Biafra op Facebook. Het zal de Nigeriaanse autoriteiten dus gemakkelijk vallen de link te leggen tussen Meneer E. en Biafra (als ze dat al niet gedaan hebben).

Ten slotte uit de beschikbare informatie blijkt dat: [...]

- Aangaande het risico van vervolging van verzoeker op grond van zijn etnische afstamming

Zelfs als de Nigeriaanse autoriteiten niet op de hoogte van de politieke activiteiten van Meneer E. in België zouden zijn, zal hij als Igbo automatisch worden gelijkgesteld met de Biafra beweging: [...]

Ten slotte, andere bronnen bevestigende verklaringen van verzoeker waarin hij legt uit dat hij vervolgd zal worden als hij terugkeert naar Nigeria vanwege zijn Igbo-etnische afkomst: [...]"

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus wordt het volgende aangevoerd:

"In subsidiaire orde, vraagt Meneer E. dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4, §2 van de wet van 15 december 1980. Uit beschikbare informatie blijkt dat hij een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet: [...]

In haar arrest Diakit , omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de begrippen van internationaal of binnenlands gewapend conflict als "een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden" (HvJ, 30 januari 2014, C- 285/12, Diakit , para. 28).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat : [...]

Bovendien lijdt Meneer E. aan ernstige psychische problemen. Zijn gezondheidstoestand is een persoonlijke omstandigheid die hem kwetsbaarder maakt en het risico verhoogt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (RvV - arrest nr. 206.527 van 5 juli 2018).

Een complete en grondige lezing van de verschillende informaties aangaande de situatie in Nigeria, zou Uw Raad erkent op zijn minst dat de bestreden beslissing de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Attest van IPOB in België.

4. Foto's van Meneer E.'s activisme binnen IPOB in België.

5. Betalingen van geld door Mr. E. aan IPOB in België.

6. Attest van IPOB.

7. US Department State, Nigeria 2020 Human Rights Report (beschikbaar op: [url])

8. OSAR, "Nig ria: Situation des membres du groupe IPOB", 19 juli 2019 (beschikbaar op: [url])."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een re el risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor de autoriteiten omwille van zijn politiek activisme. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers relaas hieromtrent, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker legde wisselende verklaringen af over zijn betrokkenheid bij de IPOB. Zo liet hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken noteren dat hij sinds 2017 actief was voor de IPOB (vragenlijst CGVS, vraag 3), maar wilde verzoeker dit bij aanvang van het persoonlijk onderhoud rechtzetten en beweerde hij toen dat hij bij de organisatie ging vanaf de oprichting (in 2012) maar dat zijn volledige activiteiten voor de organisatie pas in 2017 begonnen (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 4). Later tijdens het persoonlijk onderhoud moest verzoeker echter toegeven dat hij tijdens zijn studies niet politiek actief was (notities, p. 33) en verklaarde hij dat hij pas in 2017 bij de IPOB ging (notities, p. 34). Hij kon overigens ook niet eensluidend aangeven of hij een lidkaart van de organisatie had (notities, p. 36-37). De stelling in het verzoekschrift dat hij sinds 2012 sympathisant was en sinds 2017 actief lid is een loutere bevestiging van één versie van de feiten, maar kan voorgaande wisselende verklaringen niet verzoenen.
- Verzoeker beweert jarenlang en tot op heden actief te zijn voor de Biafraanse beweging, maar hij bleek onaannemelijk onwetend hierover. Zo kende hij - buiten de IPOB en MASSOB - geen andere organisaties voor Biafra, kon hij niet aangeven waarom hij juist voor de IPOB koos (notities, p. 36), bleek hij niet op de hoogte van de ontstaansgeschiedenis van de organisatie en de link tussen de IPOB en MASSOB (notities, p. 36) en kon hij de volledige naam van MASSOB niet correct weergeven (notities, p. 35).
- Zijn verklaringen over de demonstratie in februari 2018 waarop hij aanwezig was en die gewelddadig werd neergeslagen zijn eveneens opvallend ontoereikend. Verzoeker kon niet eens bij benadering aangeven hoeveel manifestanten er toen aanwezig waren (notities, p. 27). Zijn bewering dat er nadien op de vergaderingen van de IPOB niets meer zou zijn gezegd over de omvang van de demonstratie of over de tussenkomst van de politie (notities, p. 27) is eveneens ongeloofwaardig, gelet op het belang van (opvolging van) dergelijke gebeurtenissen voor de organisatie. Ook over de andere vijftal protesten waaraan verzoeker zou hebben deelgenomen legde hij enkel algemene verklaringen af (notities, p. 19, 20, 22, 29-30), maar slaagt hij er niet doorleefd te vertellen over eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken met betrekking tot de manifestaties.

5. Zelfs indien geloof kan worden gehecht aan verzoekers betrokkenheid bij de IPOB en zijn deelname aan een zestal manifestaties, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoekers politiek profiel uiterst beperkt was. Hij gaf zelf toe dat hij nooit enige functie vervulde voor de IPOB en nooit publiekelijk uit hun naam had gesproken (notities, p. 38).

6. Hoe dan ook heeft verzoeker zelf nooit enige persoonlijke problemen gekend omwille van zijn beweerde politieke activiteiten (notities, p. 17). Dat hij in werkelijkheid ook niet gevisieerd werd door de Nigeriaanse autoriteiten blijkt nog uit de vaststelling dat hij op 8 oktober 2018 via de Ajuba luchthaven legaal het land verliet, met een paspoort en visum op zijn eigen naam. Dat verzoeker zijn paspoort in 2015 aanvraagde en dat de Servische autoriteiten hem een visum afleverden, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, verklaart geenszins waarom de Nigeriaanse autoriteiten verzoeker het land lieten verlaten indien ze hem werkelijk willen vervolgen en volgens het verzoekschrift zelfs tot op heden in België opvolgen.

7. De verwijzingen in het verzoekschrift naar landeninformatie over de problemen van IPOB-supporters en de onmenselijke en vernederende detentiemogelijkheden in Nigeria volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op het voorgaande - in gebreke.

In het verzoekschrift wordt tevens verwezen naar landeninformatie waaruit zou blijken dat hij als Igbo automatisch wordt gelijkgesteld met de Biafra-beweging en dat hij bij terugkeer aldus een risico loopt omwille van zijn Igbo-etnische afkomst. Dienaangaande kan enkel worden herhaald dat uit verzoekers eigen verklaringen blijkt dat hij geen persoonlijke problemen met de autoriteiten heeft gekend én dat hij

Nigeria zonder enige problemen legaal onder eigen naam kon verlaten. Verzoeker werd kennelijk niet gevisieerd, ook niet omwille van zijn Igbo-etnie.

8. Verzoeker verklaart dat hij in België ook actief is voor de IPOB, dat hij deelnam aan een manifestatie in november 2020 waar hij een vlag vasthield en liederen meezong (notities, p. 43) en dat hij de tweewekelijkse online meetings van de IPOB België bijwoont. Op het Commissariaat-generaal en bij zijn verzoekschrift bracht verzoeker een foto bij van zijn aanwezigheid op de manifestatie in november 2020 in Brussel. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een attest van 28 april 2021 van "IPOB Antwerp zone Belgium" dat aangeeft dat verzoeker lid is van "IPOB Antwerp zone Belgium", maar dat niets vermeldt over zijn activiteiten voor de organisatie in België. Uit de foto van vier betalingen door verzoeker aan de IPOB in België kan evenmin zijn politieke betrokkenheid of profiel in België blijken. Het attest van "the European Continental Representative of the Indigenous people of Biafra (IPOB)" stelt dat verzoeker een heel zichtbaar en actief lid is van IPOB Antwerpen, dat hij actief is op sociale media zoals Facebook, WhatsApp en Twitter en dat hij te zien is op YouTube-video's van Biafra-vergaderingen en demonstraties over heel België. Verzoeker vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud echter dat hij enkel actief is op Facebook (notities, p. 45) en hij maakte slechts melding van één enkele demonstratie in België (notities, p. 42). Hoe dan ook brengt verzoeker geen stukken bij van zijn (politieke) aanwezigheid op sociale media.

Tevens dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

Het is niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Nigeria problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor de IPOB en dat hij bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, noch dat de Nigeriaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Nigeriaanse overheid stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat ze verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Verzoeker toont niet aan dat zijn activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Nigeriaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

Verzoeker verwees tijdens het persoonlijk onderhoud ook naar een incident in april 2018 waarbij een Fulani-herder een wapen trok. Uit dit eenmalig incident, intussen drieënhalf jaar geleden, kan geen vrees voor vervolging worden afgeleid. Verzoeker hechtte kennelijk zelf weinig belang aan dit voorval, daar hij dit niet eens vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl hij wél in algemene termen verwees naar problemen met gewelddadige Fulani (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), en zelfs uitdrukkelijk aangaf geen problemen te hebben gekend met medeburgers (vragenlijst CGVS, vraag 3.7). De verwijzing in het verzoekschrift naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet is dan ook niet dienstig. Dit artikel stelt: "Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw

zal voordoen.”. Gelet op het voorgaande zijn er “*er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen*”.

Bovendien brengt verzoeker geen elementen bij dat verzoeker voor dergelijke problemen geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming in Nigeria. Het citaat in het verzoekschrift (stuk 7) betreft de vervolging en veroordelingen van overheidsagenten die mensenrechtenschendingen begaan, maar bespreekt niet dat de Nigeriaanse autoriteiten geen bescherming kunnen of willen bieden indien verzoeker een probleem met de Fulani zou kennen. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet overigens niet absoluut zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt gezinszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

9. Verzoeker maakte tijdens het persoonlijk onderhoud melding van marginalisering en onrecht voor Biafranen in Nigeria.

Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Verzoeker kon echter geen concrete persoonlijke ervaringen van marginalisering of onrecht noemen. Uit verzoekers verklaringen blijkt wel dat hij een huis huurde, met water en elektriciteit, dat hij een bachelor in geologie behaalde aan de “*Anambra state university*” en dat hij daarna werd toegelaten tot een “*national programme*” (notities, p. 10-11, 21). Uit verzoekers levensloop kan dan ook niet worden afgeleid dat de ondergane of gevreesde marginalisering wegens de aard of het herhaald karakter voldoende ernstig is, ofwel omdat het een ernstige inbreuk vormt op de mensenrechten, ofwel omdat het de persoon die het heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk belette zijn leven in het land van herkomst verder te zetten.

10. In het verzoekschrift wordt gewezen op zijn psychologische toestand waarmee volgens verzoeker niet op geldige wijze rekening werd gehouden. Het attest van 24 juni 2019, opgesteld door een verpleegkundige, stelt dat verzoeker teruggetrokken en verdrietig is en dat psychologische begeleiding opgestart werd. Het psychologisch verslag van 15 december 2020 stelt dat verzoeker aangeeft last te hebben van slapeloosheid, een cognitieve hyper-activatie, hyperwaakzaamheid, flashbacks, dissociaties, dissociatieve amnesie, depressieve gevoelens, zelfmoordgedachten en somatische manifestaties. Het verslag besluit dat verzoeker lijdt aan een post-traumatisch stresssyndroom. Volgens het verzoekschrift wordt door de psycholoog een verband gelegd tussen verzoekers psychologische problemen en de gebeurtenissen in Nigeria.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde hetzij fysieke, hetzij mentale letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde medische en psychologische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels en problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater.

Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

In het licht van het gehele dossier kunnen het medisch attest en het psychologisch verslag de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling of problemen bij terugkeer naar Nigeria aannemelijk maken.

Evenmin wordt middels deze stukken aangetoond dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure of dat de door hem voorgehouden psychische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf immers niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89).

In het verzoekschrift wordt gewezen op verzoekers psychologische toestand teneinde zijn gebrekkige kennis over de Biafra-beweging en de manifestatie in februari 2018 te verschonen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan echter geenszins blijken dat verzoeker niet in de mogelijkheid was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake zijn verzoek noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij in de onmogelijkheid is nuttige verklaringen af te leggen teneinde zijn asielrelaas te vertellen. Zo wist hij met betrekking de manifestaties die hij in Nigeria bijwoonde wel straatnamen, data en zelfs uren te geven (notities, p. 18, 20, 22, 28-30), maar slaagde hij er niet eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken zoals de omvang of andere eigen waarnemingen aan te geven. Dit kan bezwaarlijk worden geweten aan psychologische problemen daar verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die hij zelf kon opmerken en ervaren.

In het licht van het voorgaande dient de worden vastgesteld dat verweerder terecht kon besluiten om geen medisch onderzoek te vragen overeenkomstig artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet en dat de bijgebrachte medische en psychologische documenten niet nopen tot nader onderzoek, temeer gezien de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn en hij geen andere documenten aanbrengt die zijn asielrelaas kunnen staven.

11. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker en de *protection officer* moeite hadden om elkaar te verstaan tijdens het persoonlijk onderhoud, gelet op het verschil in accent en verzoeker vrij snel in het Engels spreekt. Dit zou volgens het verzoekschrift uitleggen waarom verzoeker soms niet op de eigenlijke vraag antwoordde en zou bepaalde vaststellingen in de bestreden beslissing moeten verklaren.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bevestigde dat hij het Engels dat gesproken werd goed verstond (notities, p. 3). Tevens werd hem gezegd om het meteen te melden indien hij woorden of vragen niet verstaat en de *protection officer* te onderbreken en vertellen wat niet duidelijk is (notities, p. 3). Er werd verzoeker ook gevraagd om niet te snel te spreken (notities, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker aan dat hij bepaalde vragen niet had verstaan maar dat hij dan had gevraagd om het opnieuw uit te leggen, waarna hij het dan wel verstond (notities, p. 46). Verzoeker bevestigde nog dat de taal verstaanbaar was geweest (notities, p. 46). Noch verzoeker noch diens advocaat maakte op het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkingen aangaande begripsproblemen met de *protection officer*. Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat er begripsproblemen waren en te verwijzen naar twee instanties in de notities van het persoonlijk onderhoud waar verzoekers verklaringen niet letterlijk werden neergeschreven. Verzoeker toont niet aan dat voornoemde tegenstrijdige of vage verklaringen geweten kunnen worden aan de communicatie met de *protection officer*.

12. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen.

Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan (i) de stelling dat de motivering van de bestreden beslissing een bijna monolithisch blok is zonder één enkele alinea, terwijl bij eenvoudige lezing van de bestreden beslissing kan worden vastgesteld dat er wel alinea's zijn en hoe dan ook uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen wel degelijk kent, (ii) het bekritisieren van de motivering door te stellen dat het een samenraapsel is van samenvattingen van feiten, verklaringen van verzoeker en subjectieve en/of onduidelijke beoordelingen zonder evenwel *in concreto* deze motieven in een ander daglicht te plaatsen, (iii) het louter benadrukken van zijn verklaringen aangaande zijn politiek activisme zonder voorgaande concrete vaststellingen dienaangaande te ontkrachten en (iv) het aanhalen van rechtspraak van de Raad die individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

15. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Imo State geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie ‘COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est’ van 20 november 2020, beschikbaar op [url] of [url]), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Imo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Imo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader

van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Imo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

De verwijzing in het verzoekschrift naar oplopende spanningen in de Biafra-regio en verzoekers psychologische problemen tonen niet aan dat er in Imo State sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS